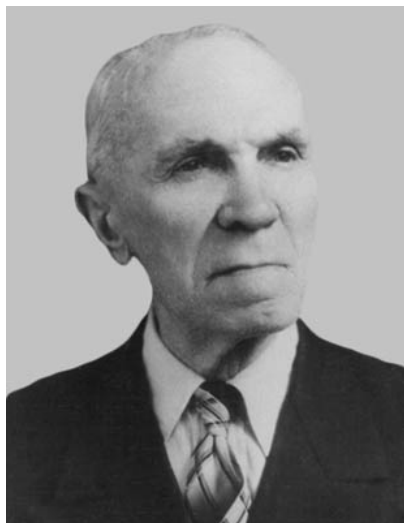

ПІГРОВ Костянтин Костянтинович (26. 10(07. 11). 1876, с. Мала Джалга, нині Ставропольського краю, РФ — 22. 12. 1962, Одеса) — хоровий диригент, регент, педагог, музично-громадський діяч. Професор (1946). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1956). Закінчив духовну семінарію, навчався у регентських класах Придворної співацької капели у Санкт-Петербурзі (1898—1901; викладачі А. Лядов, А. Аренський, Є. Азєєв). Був регентом у Ростові-на-Дону (нині РФ), Ставрополі. Від 1916 — регент кафедрального собору в Одесі; водночас був керівником аматорських хорових колективів, учнівських хорів у школах і гімназіях. Від 1920 — викладач музично-теоретичних дисциплін і керівник студентського хору Одеської консерваторії. 1930—39 — художній керівник і диригент заснованого ним самодіяльного хору робітників і колгоспників у м. Тирасполь (нині Молдова, від 1936 — професійна хорова капела «Дойна»), що став одним із найкращих у республіці. Під час роботи в Тирасполі перебував під слідством через наклеп, 1938 був виправданий за сприяння [К. Данькевича](#). Від 1944 — завідувач кафедри хорового диригування Одеської консерваторії, художній керівник створеного з його ініціативи об'єднаного студентського хору цієї Консерваторії і Музичного училища. Від перших років творчої діяльності П. було визнано одним із найкращих тогочасних хорових диригентів. У роботі з хоровими колективами неодмінно досягав технічної досконалості та одухотвореності виконання. Влаштував загальнодоступні публічні виступи церковних хорів, де звучала класична музика та обробки народних пісень. Створений П. студентський

хор Одеси вирізнявся найвищою виконавською майстерністю й мав важливе значення для виховання майбутніх хорових диригентів. Колектив неодноразово виступав у Одесі та ін. містах, зокрема в Києві й Москві. У репертуарі хору — Реквієм В.-А. Моцарта, ораторія «Пори року» Й. Гайдна, твори С. Танєєва, О. Гречанінова, А. Аренського, М. Леонтовича. Хор було відзначено золотою медаллю і званням лауреата Всесвітнього фестивалю молоді та студентів (Москва, 1957). П. — засновник сучасного українського хорознавства, фундатор одеської хорової школи. Необхідною засадою навчальної роботи вважав виконавську свідомість сприймання пропонованого музичного матеріалу як хормейстером, так і кожним хористом. Серед учнів — [А. Авдієвський](#), [М. Гринишин](#), [Є. Дущенко](#), [Д. Загребський](#), [В. Іконник](#), [Г. Ліознов](#), [В. Луговенко](#), [А. Мархлевський](#). У праці «Організація хорового співу в робітничому клубі» (Х., 1931; пізніші видання — «Керування хором», К., 1956, «Руководство хором», Москва, 1964) систематизував відомості про хоровий колектив і всі його складові, сформував типологію, приділив значну увагу методиці роботи з хором, зокрема поноваторському розробив питання нетемперованого хорового строю, ансамблю та артикуляції. Підготував автобіографічний нарис «Хоровая культура и мое участие в ней» (О., 2001). В Одесі на фасаді будинку на Соборній площі, № 12, де мешкав П., йому встановлено меморіальну дошку.

Рекомендована література

1. [Некролог] // Сов. музыка. 1963. № 6;
2. Загребський Д. Заповіти майстра // Музыка. 1970. № 6;
3. Лехницький Б. Вчимося у Пігрова // Там само. 1976. № 5;
4. Степанченко Г. Видатному хормейстеру присвячено // Там само. 1977. № 2;
5. Серебрі А., Шип В. Хормейстер-педагог // Там само. 1980. № 4;
6. Саржинська Л. Засновник хорової школи Костянтин Пігров // Народна творчість та етнографія. 1992. № 5—6;
7. Илюшин И. Памяти украинского мастера // Муз. жизнь. 1993. № 6;
8. Одесская консерватория. Славные имена, новые страницы. О., 1998.

[О. М. Летичевська](#)

Бібліографічний опис:

Пігров Костянтин Костянтинович / О. М. Летичевська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884019>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).